

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دوره هشتم - سال اول
تاریخ چاپ ۱۳۸۷/۷/۱۶

۳۹۱

شماره چاپ

۳۳۲

شماره ثبت

یک فوریتی

طرح اصلاح بند (۲۹) قانون بودجه سال ۱۳۸۷
و قانون بیمه‌های اجتماعی کارگران ساختمانی

یک فوریت این طرح در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۸۷/۷/۹
به تصویب رسید.

کمیسیونهای ارجاعی

اصلی: بهداشت و درمان

فرعی: اجتماعی - برنامه و بودجه و محاسبات

اداره کل قوانین

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

باتوجه به ضرورت حمایت از اقشار آسیب پذیر و اجراء اصل بیست و نهم (۲۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران از یک سو و اشکالات اجرائی موجود در قانون بیمه های اجتماعی کارگران ساختمانی در خصوص نحوه محاسبه حق بیمه در ماده (۵) این قانون از سوی دیگر، این طرح اصلاحی به صورت یک فوریتی تقدیم می گردد و اساس این طرح و هدف آن اجراء عادلانه این قانون، جلوگیری از افزایش قیمت مسکن خصوصاً در ساختمانهای کوچکتر و نیز در شهرها و روستاهای کوچکتر و الزام سازمان تأمین اجتماعی به تحت پوشش قرار دادن کارگران ساختمانی مشمول این قانون، همزمان با دریافت حق بیمه از کارفرمایان می باشد:

فولادگر - مهدوی - سیدحسین هاشمی - رضارحمانی - کریمی راد -
هدایت خواه - عباسپور تهرانی فرد - نقوی - جهانبخش امینی - یوسفیان -
شهرزاد - طاهرپور - عوض حیدرپور - انوشیروان محسنی - سیدعمادحسینی -
جویجری - دهدشتی - موسوی جرف - سبحانی نیا - قربانی - حاجی بابایی -
محبوب - ادیانی راد

طرح اصلاح بند (۲۹) قانون بودجه سال ۱۳۸۷

و قانون بیمه‌های اجتماعی کارگران ساختمانی

ماده واحده- ماده (۵) قانون بیمه‌های اجتماعی کارگران ساختمانی مصوب ۱۳۸۶/۸/۹ به شرح ذیل اصلاح می‌گردد و به دنبال آن بند (۲۹) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۸۷ ملغی‌الاثراً خواهد شد.

ماده ۵- در مواردی که انجام کارهای ساختمانی مستلزم اخذ پروانه می‌باشد مراجع ذی‌ربط مکلفند صدور پروانه را منوط به ارائه رسید پرداخت حق‌بیمه به شرح جدول ذیل پس از اجراء تبصره‌های (۱) و (۲) ذیل این ماده بنمایند.

۱- ساختمانهای شامل زیرزمین و دو طبقه (سه سقف) برای هر مترمربع سطح زیربنا معادل نیم درصد (۰/۵٪) حداقل دستمزد ماهیانه همان سال درخواست.

۲- ساختمانهای شامل سه تا پنج طبقه (چهار تا شش سقف) برای هر مترمربع زیربنا معادل یک درصد (۱٪) حداقل دستمزد ماهیانه همان سال درخواست.

۳- ساختمانهای شامل شش طبقه به بالا (هفت سقف به بالا) برای هر مترمربع زیربنا معادل دو درصد (۲٪) حداقل دستمزد ماهیانه همان سال درخواست.

۴- ساختمانهای صنعتی و اداری و تجاری و سوله‌ها برای هر مترمربع زیربنا معادل یک و نیم درصد (۱/۵٪) حداقل دستمزد ماهیانه همان سال درخواست.

تبصره ۱- میزان حق بیمه‌های فوق برحسب موقعیت و تعداد جمعیت مناطق مختلف کشور به شرح جدول زیر اعمال خواهد شد:

الف- شهرهای بالای یک میلیون نفر جمعیت صددرصد (۱۰۰٪) نرخهای مذکور.

ب- شهرهای بین پانصد هزار تا یک میلیون نفر جمعیت هشتاددرصد (۸۰٪) نرخهای مذکور.

ج- شهرهای بین یکصد تا پانصد هزار نفر جمعیت شصت و پنج درصد (۶۵٪) نرخهای مذکور.

د- شهرهای زیر یکصد هزار نفر جمعیت و مراکز بخشها پنجاهدرصد (۵۰٪) نرخهای مذکور.

ه- منازل روستاهای کشور سی درصد (۳۰٪) نرخهای مذکور.
تبصره ۲- کارفرما می‌تواند تا سقف پرداختهای مذکور نسبت به کدکارگاهی و ارائه لیست کارگران شاغل در ساختمان از مزایای تأمین اجتماعی استفاده نماید.

سازمان تأمین اجتماعی موظف به ارائه کد کارگاهی براساس پروانه ساختمان صادره بوده و باید با صدور دفترچه تأمین اجتماعی، نسبت به ارائه خدمات و مزایای مربوطه طبق این قانون و قوانین دیگر تأمین اجتماعی به عوامل اجرایی شاغل در ساختمان اقدام نماید.

تبصره‌های (۱) و (۲) ذیل ماده (۵) قانون فعلی به عنوان تبصره‌های (۳) و (۴) این ماده ابقاء می‌گردد. ان

سوابق

بند(۲۹) قانون بودجه سال ۱۳۸۷ کل کشور

۲۹- قانون بیمه‌های اجتماعی کارگران ساختمانی در سال ۱۳۸۷ لازم‌الاجراء نمی‌باشد.

قانون بیمه‌های اجتماعی کارگران ساختمانی مصوب ۱۳۸۶/۸/۹

ماده ۱- کارگران شاغل در کارهای ساختمانی اعم از ایجاد یا توسعه ساختمان، تجدید بنا، تعمیرات اساسی و یا تخریب مربوط به ساختمان و به ترتیب مندرج در این قانون با نام‌نویسی و اخذ کد ملی نزد سازمان تأمین اجتماعی بیمه می‌شوند.

تبصره- کارگران شاغلی در کارهای ساختمانی تا زمان تحت پوشش قرار گرفتن به موجب این قانون، کماکان از حیث خدمات مشمول قانون بیمه اجباری کارگران ساختمانی مصوب ۱۳۵۲ و اصلاحات بعدی آن هستند و در صورت احراز شرایط از مزایای قانون یاد شده برخوردار خواهند شد.

ماده ۲- کارگران شاغل در کارهای ساختمانی در موارد زیر از شمول این قانون خارج و کماکان تابع قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و اصلاحات بعدی آن هستند:

۱- وزارتخانه‌ها، سازمانها، مؤسسات و شرکتهای دولتی و وابسته به دولت، مؤسسات عمومی غیردولتی، شهرداریها، بانکها و مؤسسات عام‌المنفعه و نیز کارخانجات دارای پروانه بهره‌برداری اعم از این‌که انجام کار را به پیمانکار واگذار نمایند یا رأساً انجام دهند.

۲- در مورد آن دسته از کارهای ساختمانی مشمول این قانون که انجام آنها از طریق انعقاد پیمان به پیمانکار واگذار می‌شود حق بیمه کارگران پیمانکار براساس ماده(۳۸) قانون تأمین اجتماعی وصول خواهد شد.

ماده ۳- وزارت کار و امور اجتماعی (سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای) موظف است نسبت به فراخوان و آموزش کارگران شاغل در کارهای ساختمانی اقدام و کارت مهارت فنی برای آنها صادر نماید.

تبصره ۱- زمانبندی، شرایط و ترتیب صدور، تمدید، تعلیق و کارت مهارت فنی و نحوه شناسایی کارگران شاغل در کارگاههای ساختمانی موضوع این ماده و اشتغال آنها در طول دوره اعتبار کارت، طبق آیین‌نامه‌ای خواهد بود که مشترکاً توسط وزارتخانه‌های رفاه و تأمین اجتماعی، کار و

امور اجتماعی، مسکن و شهرسازی و کشور تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۲ - کارگران شاغل دارای کارت مهارت فنی معتبر از تاریخ نام‌نویسی در سازمان تأمین اجتماعی مبتنی بر کد ملی مشمول مقررات این قانون هستند و از تعهدات آن بهره‌مند خواهند شد.

ماده ۴ - تعهدات موضوع این قانون شامل موارد زیر است که به بیمه شده در صورت احراز

شرایط ارائه خواهد شد:

الف - حوادث و بیماریها.

ب - غرامت دستمزد.

ج - ازکارافتادگی.

د - بازنشستگی.

ه - فوت.

تبصره - افراد خانواده بیمه شده جهت برخورداری از خدمات موضوع بند (الف) این ماده طبق

ماده (۵۸) قانون تأمین اجتماعی و در مورد بازماندگان طبق مواد (۸۱) و (۸۲) قانون یاد شده تعیین می‌گردند.

ماده ۵ - در مواردی که انجام کارهای ساختمانی مستلزم اخذ پروانه می‌باشد، مراجع ذی‌ربط

مکلفند صدور پروانه را منوط به ارائه رسید پرداخت حق بیمه برای هر مترمربع سطح زیر بنا معادل

چهار درصد (۴٪) حداقل دستمزد ماهانه سال درخواست پروانه به حسابی که سازمان تأمین اجتماعی

اعلام خواهد کرد، نمایند.

تبصره ۱ - در صورتی که حوادث ناشی از کار منجر به مصدومیت، فوت یا ازکارافتادگی

گردد ولی متقاضی با وجود الزام به گرفتن پروانه نسبت به اخذ آن اقدام ننموده باشد، سازمان تأمین

اجتماعی علاوه بر حق بیمه موضوع این قانون جریمه‌ای به‌طور مقطوع معادل بیست و پنج درصد (۲۵٪)

اصل حق بیمه محاسبه و وصول خواهد کرد.

تبصره ۲ - مبالغی که موقع صدور پروانه طبق مقررات این ماده پرداخت می‌گردد، در

محاسبه حق بیمه کارگران پیمانکار موضوع بند (۲) ماده (۲) این قانون محسوب خواهد گردید.

ماده ۶ - حق بیمه سهم بیمه شده معادل هفت درصد (۷٪) دستمزد ماهانه‌ای خواهد بود که طبق ماده (۳۵) قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ برای کارگران تعیین می‌شود.

تبصره - دولت مکلف است معادل سه درصد (۳٪) مأخذ کسر حق بیمه موضوع این ماده به عنوان سهم مشارکت خود به سازمان تأمین اجتماعی پرداخت نماید، همچنین با توجه به تعداد افراد تحت پوشش، همه ساله با اعلام سازمان تأمین اجتماعی سهم مشارکت خود را در بودجه کل کشور منظور و به سازمان تأمین اجتماعی پرداخت نماید.

ماده ۷ - بیمه شده مکلف است حق بیمه خود را به ترتیبی که سازمان تأمین اجتماعی تعیین می‌نماید پرداخت نماید.

تبصره - در صورت عدم پرداخت حق بیمه موضوع این قانون، سازمان طبق اختیارات مندرج در قانون تأمین اجتماعی برای وصول حق بیمه اقدام خواهد نمود.

ماده ۸ - نقل و انتقال سابقه پرداخت حق بیمه موضوع این قانون فی مابین صندوقهای بیمه و بازنشستگی براساس قوانین مربوط انجام می‌شود.

ماده ۹ - چگونگی استفاده از خدمات درمانی، مدت و شرایط و میزان غرامت دستمزد برای حوادث ناشی از کار، تعیین درصد از کارافتادگی، چگونگی تشخیص حوادث ناشی و غیرناشی از کار، شرایط پرداخت غرامت نقص مقطوع و برقراری مستمری جزئی و کلی، نحوه محاسبه و میزان آن و تغییر درجه از کارافتادگی جزئی و کلی تابع مقررات قانون تأمین اجتماعی خواهد بود.

ماده ۱۰ - مشمولان این قانون در صورت دارا بودن یکی از شرایط زیر می‌توانند درخواست بازنشستگی نمایند:

۱ - داشتن حداقل سابقه مقرر در قانون تأمین اجتماعی و شصت سال تمام سن.

۲ - داشتن سی و پنج سال کامل سابقه پرداخت حق بیمه.

تبصره - میزان مستمری بازنشستگی طبق قانون تأمین اجتماعی تعیین می‌شود.

مستمری از کار افتادگی جزئی و کلی، نحوه محاسبه و میزان آن و تغییرات درجه از کارافتادگی جزئی و کلی تابع مقررات قانون تأمین اجتماعی خواهد بود.

ماده ۱۱ - شرایط بیمه شده متوفی، بازماندگان واجد شرایط بیمه شده متوفی، نحوه برقراری مستمری بازماندگان و سهم مستمری هر یک از آنان طبق قانون تأمین اجتماعی خواهد بود.

ماده ۱۲ - در صورتی که ثابت شود وقوع حادثه ناشی از کار مستقیماً ناشی از عدم رعایت مقررات حفاظت فنی کارفرما می‌باشد، سازمان تأمین اجتماعی طبق مقررات این قانون (ماده ۶۶ قانون تأمین اجتماعی و تبصره‌های آن) هزینه‌های مربوط را طبق ماده (۵۰) قانون تأمین اجتماعی از کارفرما مطالبه و وصول خواهد نمود.

ماده ۱۳ - کلیه وزارتخانه‌ها، دستگاهها، نهادها، شرکتها و مؤسسات دولتی و وابسته به دولت، شهرداریها و مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی و دستگاههایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است و مراجع صدور پروانه ساختمان مکلف به همکاری با مجریان این قانون می‌باشند.

ماده ۱۴ - از تاریخ تصویب این قانون آن دسته از مواد قانون بیمه اجباری کارگران ساختمانی مصوب ۱۳۵۲ و سایر قوانینی که با این قانون مغایر است لغو می‌گردد.